

3. adventna nedelja – leto A

Poslanci Janeza Krstnika

Janez pa je v ječi slišal o Mesijevih delih in mu je po svojih učencih, ki jih je poslal k njemu, rekel: »Ali si ti tisti, ki mora priti, ali naj čakamo drugega?« Jezus jim je odgovoril in dejal: »Pojdite in sporočite Janezu, kar slišite in vidite: slepi spregledujejo, hromi hodijo, gobavi so očiščeni, gluhi slišijo, mrtvi so obujeni, ubogim se oznanja evangelij; in blagor tistemu, ki se ne spotakne nad menoj.« Ko so ti odšli, je Jezus začel množicam govoriti o Janezu: »Kaj ste šli gledat v puščavo? Trst, ki ga veter maje? Kaj vendar ste šli gledat? Človeka, v mehko oblečenega? Glejte, tisti, ki se v mehko oblačijo, živijo v kraljevskih hišah. Kaj torej ste šli gledat? Preroka? Da, povem vam, več kot preroka. Ta je tisti, o katerem je pisano:

*Glej, jaz pošiljam svojega glasnika pred tvojim obličjem,
ki bo pripravil tvojo pot pred teboj.*

Resnično, povem vam: Med rojenimi od žená ni bil obujen večji od Janeza Krstnika, vendar je najmanjši v nebeškem kraljestvu večji od njega. Mt 11,2-11

Ali naj čakamo drugega?

Ali je to to, ali naj čakamo kaj drugega, se lahko tudi danes vprašamo? V času, ki nas zasipa z voščili, reklamami in vabili k nakupom in pojedinam, se sprašujem, kako je vse to mogoče. Advent je postal čas reklam. Zakaj? Kako je mogoče najgloblje sporočilo za človeka, spremeniti v najbolj poplitven čas, čas zapravljanja in izživljanja. Na čem lahko zraste kaj takega? Iz globine se to ni moglo roditi. Raste iz nečesa, kar je skupno globokemu pričakovanju in zapravljanju. Reklame so lahko učinkovite, ker legajo na rodovitna tla adventnega časa. Kaj so ta tla? Hrepenenja, želje, upanje na nekaj lepšega, boljšega, popolnejšega. Upanje, da bomo našli nekaj, kar nas bo izpolnilo. Še globlje, še bolj v ozadju tega norenja je pravzaprav praznina, neizpolnjenost.

Praznino in neizpolnjenost je človek vedno poznal. Že Adam in Eva sta, kljub temu, da jima je bilo dano vse, razen drevesa v sredini raja, čutila neizpolnjenost. Hotela sta še več.

Neizpolnjenosti rodi hrepenenje. Hrepenenja pa lahko vodijo v eno ali drugo smer. Trgovina je danes prevzela vlogo prvega tolažnika. Vse nam ponuja in množica zavedena teka iz trgovine v trgovino, od reklame do reklame, da bi našla tisto, kar ji manjka.

Nič novega! Včasih praznino zapolnijo tudi preroki. Tako je bil Janez Krstnik odličen 'oglaševalec' nečesa novega. Malo čuden, pa vendar, senzacionalen. Za njim je prišel Kristus. Janez ni čisto gotov ali je ta tisti, ki mora priti. Jezus daje odgovor, ki je zavit v globoko a skrito misel: slepi spregledujejo, hromi hodijo, gobavi se očiščujejo ... A opozarja! To je le zunanje znamenje notranjega delovanja. Zato spregovori o svojem predhodniku. Ko govori o Janezu, govori tudi o sebi. Kakor lahko hlepitate po senzaciji Janeza Krstnika, po njegovem senzacionalnem videzu, a ostajate prazni, tako lahko hlepitate tudi po mojih čudežih. Kot bi Jezus hotel reči: Poznam vašo hrepenenja, vašo praznino. Radi bi jo zapolnili z nečem izvirnim, nečem novim, zanimivim. A pozor, če se ne boste zazrli v globine, boste ostali prazni. Pričakovanje mora seči globoko, če hoče najti resničen odgovor, če hoče najti pravi mir.

Čas pričakovanja torej, je čas srečanja z našo praznino, neizpolnjenostjo. Vzemimo si čas in ob tretji svečki adventnega venčka premišljujmo, o čem nam naša neizpolnjenost govori. Po čem hrepenimo, kaj iščemo. Jezus sam nam nakazuje odgovore:

- - ker ste slepi, hrepenite po luči, po svetlobi, po pogledu, v katerem bo svet dobil nove barve, novo podobo, nov smisel.

- - ker ste hromi, hrepenite po premikanju, po gibanju. Ne želite obtičati tam, kjer ste sedaj. Radi bi našli in ustvarjali nov svet, nova obzorja. Tam kjer ste, niste zadovoljni. Radi bi se premaknili drugam.
- - ker ste gobavi, hrepenite po mladostni lepoti. Radi bi se očistili, da bi se vaša telesa in vaše duše spet svetile v božji lepoti...
Nakupi, hrup in praznovanja v preobilju nas ne bodo potešila. Utripajoče luči nam le jemljejo pogled, naglica nas izčrpava, da se nikamor ne premaknemo, užitki mažejo naše duše ...

Prisluhnimo praznini, odkrijmo najgloblja hrepenenja, pa bomo v njih našli luč, zaživelij bolj polno in zasijali v luči božjega otroštva. Ne ustrašimo se bolečine, ne bežimo pred naporom, ki ga zahtevajo hrepenenja. Ne iščimo nadomestkov! Ustavimo se v hrepenenjih in vztrajajmo v iskrenem iskanju. Prepričan sem, da je vsakemu znan odgovor: On je, ki mora priti. Naredimo vse, da bi se srečali z Njim!